

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201641
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5716201641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloletú C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťaťa rodičov: matky O. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, C., toho času bytom T. XXXX/XX, Y. a otca Ing. C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. I. XXXX/XX, C., právne zastúpeného JUDr. Jánom Repáňom, advokátom, so sídlom M. R. E. XX, C., v konaní o návrhu otca o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6P/5/2016-162 zo dňa 14.03.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu mení tak, že matka je povinná prispievať na výživu maloletej C. M., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným vo výške 130,- eur mesačne, vždy do 20. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca, počnúc od 12.02.2016.

Zameškané výživné na maloletú C. za obdobie od 12.02.2016 do 29.02.2016 vo výške 27,90 eur je matka povinná zaplatiť v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku k rukám otca.

Vo zvyšnej časti súd návrh otca na zvýšenie výživného zamietal.

Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 15.07.2014 č. k. 21P/87/2013-376 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2015 č. k. 10CoP/76/2014-426 v časti o výživnom.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 15.07.2014, č. k. 21P/87/2013-376 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2015, č. k. 10CoP/76/2014-426 v časti o bežnom výživnom tak, že matka je povinná prispievať na výživu maloletej C. M., nar. XX.XX.XXXX, zvýšeným výživným vo výške 150,- eur mesačne, vždy do 20. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca vopred, k rukám otca, od 12.02.2016. Zameškané výživné na maloletú C. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 12.02.2016 do 29.02.2016 vo výške 40,35 eur matku zaviazal povinnosťou zaplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti rozsudku k rukám otca. Vo zvyšnej časti súd návrh otca na zvýšenie výživného zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súdu sa opiera o ust. § 62 ods. 1 - 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom nastala zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu súdneho rozhodnutia. Zmenu pomerov mal súd preukázanú

na strane matky ako aj na strane maloletej. Maloletá je vekovo staršia, čím sa zvýšili aj jej odôvodnené pomery. Podstatnú zmenu pomerov však súd videl najmä na strane matky, u ktorej došlo oproti poslednému rozhodovaniu k podstatnému zvýšeniu príjmu. V čase posledného rozhodovania matka dosahovala príjem okolo 300,- eur mesačne. V súčasnej dobe jej príjem presahuje 630,- eur mesačne. Teda jedná sa o 2-násobné navýšenie jej príjmu. Pritom od posledného rozhodovania sa pomery na strane otca zmenili minimálne. Došlo k navýšeniu jeho výsluhového dôchodku, to je však iba odrazom nárastu spotrebiteľských cien. U otca mal súd preukázanú aj snahu o navýšenie svojho príjmu. Maloletá bola v čase posledného rozhodovania žiačkou 2. ročníka strednej odbornej školy. V súčasnosti je žiačkou 3. ročníka. O pár mesiacov oslávi 18 rokov a stane sa plnoletou. Už v čase posledného rozhodovania o výživnom odôvodnené potreby maloletej odôvodňovali zvýšenie výživného na sumu vyššiu ako 85,- eur mesačne, čo však neumožňovali pomery na strane matky. Keďže matkin príjem sa zdvojnásobil, je namieste od nej ako rodiča požadovať, aby sa pri takejto zmene pomerov podieľala na odôvodnených potrebách svojho dieťaťa. Otec zabezpečuje bytové potreby maloletej. Chodíeva s maloletou na dovolenky k moru. V čase, keď sa maloletá nenachádza na internáte, vykonáva otec osobnú starostlivosť o maloletú, aj keď táto je na nižšej úrovni, keďže sa jedná o maloletú, ktorá v krátkom čase dosiahne svoju plnoletosť. Naproti tomu matka sa s maloletou nestretáva a nad rámec výživného prispela len počas posledných Vianoc. Odstrániť príčiny problémov vo vzťahu medzi matkou a dcérou však nie je úlohou súdu v tomto konaní, o nápravu sa musí snažiť predovšetkým matka. Pri hodnotení pomerov rodičov súd neprihliadal na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, keďže výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Na strane matky to bolo najmä zariadenie a úprava bytu a na strane otca nákup motorového vozidla. U oboch rodičov však súd nebral do úvahy náklady na rôzne poisťky, mimo poistenia maloletej. Rovnako sa súd nezaoberal výdavkami na ostatné výdavky majúce charakter bežných výdavkov ako sú strava, oblečenie, hygienické potreby a pod. Súd nemal u rodičov ani maloletej preukázané zdravotné problémy, ktoré by vyžadovali podstatne zvýšené výdavky. Vzhľadom na zistené pomery súd zvýšil výživné v pomere ku odôvodneným potrebám maloletej, ako aj ku schopnostiam a možnostiam matky, a to o sumu 65,- eur. Súd nevyhovel návrhu otca v celom rozsahu, nakoľko také zvýšenie, ako požadoval otec, nebolo dôvodné. Určenie výživného nie je bezhraničné, ale má pokrývať odôvodnené potreby maloletých detí. Súd prihliadol k tomu, že vzhľadom k veku maloletej otec už osobnú starostlivosť nevykonáva v takom rozsahu ako, keď bola maloletá mladšia. Taktiež súd zohľadnil skutočnosť, že maloletá sa podstatnú časť roka zdržiava mimo domácnosti otca, na internáte. Preto je aj povinnosťou otca podieľať sa na výžive maloletej nielen zabezpečením bytových potrieb a osobnej starostlivosti, ale sčasti aj peňažným plnením. Keďže súd upravil výšku výživného od 12.02.2016, potom zameškané výživné vzniklo za obdobie od 12.02.2016 do 29.02.2016, t. j. za necelý kalendárny mesiac, a to z toho dôvodu, že došlo k úprave výšky výživného z 85,- eur na sumu 150,- eur mesačne, čo je rozdiel 65,- eur oproti poslednému rozhodnutiu. S prihliadnutím na príjem matky, súd matke uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné v celkovej výške 40,35 eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie matka. Má za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je si vedomá, že dôvody na zvýšenie výživného skutočne sú dané, keďže dcéra je vekovo staršia a zmena pomerov nastala aj na jej strane, pretože dosahuje vyšší príjem. Má však za to, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom, keď považoval za potrebné zvýšenie výživného až na sumu 150,- eur, pretože podľa jej názoru súd len minimálne zohľadnil schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca a v tejto časti sa s odôvodnením rozsudku nedostatočne vypořiadal. Ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine hovorí o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch obidvoch rodičov. O to viac to platí v prípade, keď sa dieťa blíži k veku plnoletosti, a teda osobná starostlivosť ani zďaleka nie je taká intenzívna a nemožno ju zrovnávať so starostlivosťou o maloleté dieťa. Súd nedostatočne zohľadnil, že príjmové a majetkové pomery otca sú priaznivejšie ako pomery matky. Otec má výsluhový dôchodok vyšší ako matka a k tomu má možnosť aj si reálne privyrábať v Univerzitnej nemocnici Martin. Zo strany otca bolo poukazované, že nemožno prihliadať na výdavky matky súvisiace s kúpou a zariadením dvojizbového bytu, keď výživné na maloleté dieťa má prednosť. Avšak to, že otec žije sám v štvorizbovom byte vo vlastníctve štátu, za ktorý vynakladá rovnaké náklady ako matka za zakúpený dvojizbový byt, už otec

nepovažuje za nadštandardné. Vôbec nebolo prihladené na jej zvýšené náklady, ktoré je nevyhnutne potrebné vynakladať a tieto so zvýšením príjmu súvisia a navzájom od seba závisia. Nikto nemôže poprieť, že aj matka musí mať zabezpečené bývanie. V Skalici sa zamestnala z dôvodu, že zárobok, aký v súčasnosti poberá, nemohla dosiahnuť v okrese Martin, napriek jej intenzívnej snahe o nájdenie lepšieho zamestnania. Keďže dochádzanie do práce z Martina do Skalice by bolo veľmi nákladné a pri práci na 4 alebo 3-zmennú prevádzku neúnosné, bolo nevyhnutné nájsť si bývanie v mieste pracoviska. V meste Holíč, napriek tomu, že sú tu ceny prenájmov a nehnuteľností nižšie ako v Skalici, sa nájomné pohybovalo v čase, keď si hľadala bývanie, vo výške okolo 300,- eur mesačne. Po zmene pracovnej zmluvy na dobu neurčitú radšej volila cestu obstarania si vlastného bytu s využitím hypotekárneho úveru, keď zistila, že jej výdavky budú rovnaké, ako keby mala prenajatý primeraný byt. Okrem toho musí myslieť aj na budúcnosť. Jej nadobudnutý dvojizbový byt je malej metráže a priemerného vybavenia. O návrate do Martina neuvažuje. Má za to, že okresný súd neskúmal potenciálnu schopnosť otca privyrobiť si k výsluhovému dôchodku. Uspokojil sa zo zistením, že otec pracuje na dohodu v Univerzitnej nemocnici Martin, kde ho volajú len v prípade potreby, avšak má dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie a stále produktívny vek, aby mohol dosahovať aj vyšší príjem, mať stabilné zamestnanie. Ona bola donútená v záujme dosahovania vyššieho zárobku presťahovať sa do úplne cudzieho mesta a prostredia. Pokiaľ ide o výšku výživovej povinnosti, je schopná a ochotná platiť výživné najviac vo výške 120,- eur mesačne. Má za to, že takto určené výživné bude primerané odôvodneným potrebám C. a zároveň bude spravodlivejšie zohľadňovať schopnosti, možnosti a majetkové pomery u oboch rodičov. V konaní nebolo sporným, že mesačné výdavky na maloletú C. sú vo výške cca 190,- eur. Poukazuje na svoje pravidelné mesačné výdavky, vrátane doposiaľ plateného výživného, ktoré sú výške 517,17 eur a ktoré špecifikovala v podaní zo dňa 13.03.2006, ktoré je súčasťou spisu. Jej reálne možnosti jej súčasne neumožňujú platiť výživné vo výške 150,- eur mesačne. Podľa odôvodnenia rozsudku súd u rodičov nebral do úvahy náklady na poisťky a iné výdavky, ktoré nie je nevyhnutne potrebné vynaložiť. Potom nevyhnutné pravidelné mesačné výdavky otca sú v sume cca 345,08 eur. Zdá sa jej absurdné, ak súd argumentuje tým, že otec bráva maloletú C. na dovolenky, keď ona bola v situácii, že si takúto formu oddychu pri svojich osobných a finančných pomeroch nemohla dovoliť. Ak súd nebral do úvahy niektoré náklady rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, potom mal podľa jej názoru zobrať zreteľ aj na to, že dovolenka je luxusom, ktorý taktiež nepredstavuje uspokojovanie základných životných potrieb maloletého dieťaťa. Okrem toho to len svedčí o tom, že majetkové pomery otca sú priaznivejšie ako jej a ak otec doprial dcére dovolenku, je to len naplnením zákonnej požiadavky, že maloleté dieťa sa má podieľať na životnej úrovni rodičov. Vo vzťahu k osobnej starostlivosti otca o maloletú C. poukazuje, že C. je väčšiu časť mesiaca na internáte a doma sa zdržiava len cez víkendy. Zastáva názor, že by bolo spravodlivé, aby otec participoval na výživnom pre maloletú C. vo výške 1/3 jej odôvodnených výdavkov, keď dcéra približne trištvrté mesiaca vôbec netrávi čas v domácnosti otca a starostlivosť o ňu spočíva v poskytovaní bývania a stravy počas víkendov. V žiadnom prípade nesúhlasí a podľa nej ani súd nemôže považovať za primerané vreckové pre maloletú vo výške 30,- eur týždenne, najmä za situácie, keď má finančne zabezpečenú stravu, bývanie, cestovné a ostatné nevyhnutné výdavky. Takúto útratu na kultúrne vyžitie a osobné záujmy si nemôže dovoliť ani ona, pracujúca matka. C. bude od mája 2016 plnoletá a tak ako iní študenti aj ona má možnosť malými brigádami privyrobiť si. Poukazuje na to, že v čase, keď ona mala v opatere 3 nezaopatrované deti, otec platil na ne výživné v celkovej sume 232,36 eur. Nesúhlasí s tvrdeniami, že sa o dcéru nezaujíma a neprejavuje o ňu záujem. Vždy sa snažila s dcérou skontaktovať. Spočiatku to bolo aj možné, avšak postupom času ju dcéra začala ignorovať. Otec jej odopiera základné rodičovské právo tým, že zakazuje dcére akýkoľvek styk s ňou. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v časti výšky bežného výživného tak, že bude zaviazaná prispievať na výživu maloletej C. sumou vo výške 120,- eur mesačne od 12.02.2016, alebo rozsudok prvostupňového súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky poukazuje, že súd vykonal v priebehu konania rozsiahle dokazovanie, z ktorého je zrejmé, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom nastala zmena pomerov na strane matky, ako aj na strane maloletej dcéry. Podstatná zmena pomerov nastala na strane matky, u ktorej oproti poslednému rozhodovaniu došlo k podstatnému zvýšeniu jej príjmu, ktorý dosahuje v súčasnosti výšku 630,- eur mesačne. Je zrejmé, že pomery na strane otca sa od posledného rozhodovania zmenili iba minimálne. Došlo k navýšeniu jeho výsluhového dôchodku, to je však iba odrazom nárastu spotrebiteľských cien. Má snahu o navýšenie svojho príjmu, čo bolo v konaní preukázané. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že jeho čistý mesačný príjem z pracovnej činnosti je vo výške 61,61 eur. V mesiaci marec 2016 nemal v Univerzitnej nemocnici Martin žiadnu službu a v mesiaci apríl 2016 mal dve služby. Za mesiac apríl 2016 zarobil približne 40,- eur. Poukazuje na to,

že jeho možnosti na trhu práce sú s prihliadnutím na lokalitu, v ktorej žije a s prihliadnutím na vek 50 rokov obmedzené. Matka však napriek svojmu ekonomickému vzdelaniu žiadnu snahu o navýšenie svojho príjmu nepreukázala. Maloletá je v súčasnosti žiačkou 3. ročníka strednej odbornej školy a oslávi 18 rokov. Už v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom odôvodnené potreby maloletej odôvodňovali zvýšenie výživného na sumu vyššiu ako 85,- eur. Výdavky maloletej predstavuje cestovné vo výške 25,- eur, ubytovanie vo výške 13,50 eur, strava vo výške 56,- eur, telefón vo výške 15,- eur, úrazové poistenie vo výške 22,- eur, poplatky za komunálny odpad vo výške 25,- eur, ročne lieky a vitamíny vo výške 8,- eur, ošatenie, obuv a hygiena vo výške 50,- eur mesačne, vreckové vo výške 30,- eur mesačne na kultúrne vyžitie. Uvedené výdavky predstavujú spolu sumu približne 220,- eur. Je nutné podotknúť, že sú tu aj ďalšie výdavky spojené s nákupom školských potrieb, učebníc alebo prípravou na stužkovú slávnosť. Matka doteraz uhrádzala bežné a zameškané výživné spolu vo výške 110,- eur a teraz žiada, aby bolo bežné výživné určené len o 10,- eur vyššie, napriek skutočnosti, že jej plat sa zdvojnásobil. O maloletú zabezpečuje osobnú starostlivosť. V čase, keď sa nenachádza na internáte, zabezpečuje tiež bytové potreby, chodíeva s maloletou na dovolenky, platí jej všetky výdavky spojené so štúdiom, kupuje jej oblečenie, hradí jej úrazovú poisťku, taktiež jej dáva vreckové, počas letných prázdnin ju bráva na výlety, prípadne k starej mame do Topoľčian. Matka sa s maloletou nestretáva a nad rámec výživného prispela len počas posledných Vianoc. Iné sviatky a narodeniny a meniny maloletej ju nezaujímali. Má za to, že súd správne pri vyhodnotení pomerov matky neprihliadol na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Keďže príjem matky sa zdvojnásobil, je namieste od nej ako rodiča požadovať, aby sa pri takejto zmene pomerov podieľala na odôvodnených potrebách svojho dieťaťa. Súdom stanovená výška výživného vo výške 150,- eur plne zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej dcéry s ohľadom na jej vek a taktiež s ohľadom na príjem matky. Nemôže súhlasiť s názorom matky, že výživné vo výške 120,- eur mesačne postačí na úhradu odôvodnených potrieb maloletej.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania matky v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok okresného súdu zmenil, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku v zmysle ust. § 220 O. s. p.

V zmysle ust. § 220 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Okresný súd správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci. Zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom odvolací súd vychádzal a nijako sa od neho neodchyľuje.

Odvolací súd však dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že na strane účastníkov konania nastala taká zmena pomerov, pre ktorú je dôvodné výživné zvýšiť. Hoci od posledného rozhodovania o výživnom neuplynula príliš dlhá doba, zásadne sa zmenili príjmové pomery matky, ktorá zmena odôvodňuje zvýšenie výživného.

Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou zvýšeného výživného stanovenou prvostupňovým súdom, majúc za to, že príjmové a ostatné majetkové pomery matky jej neumožňujú platenie výživného v ustanovenej výške.

Výživné musí byť určené tak, aby na jednej strane zodpovedalo potrebám maloletého dieťaťa, na druhej strane schopnostiam a možnostiam povinného rodiča.

Pokiaľ ide o potreby maloletého dieťaťa, výživné musí byť spôsobilé zabezpečiť všetky pravidelne sa vyskytujúce, ako aj náhodne a nepravidelne sa vyskytujúce potreby dieťaťa. Výška výživného je však vždy determinovaná možnostami a schopnosťami na strane povinného rodiča. Inými slovami, ak sú príjmové možnosti povinného rodiča nadštandardné, môžu byť uspokojované aj nadštandardné a luxusné potreby dieťaťa. V prípade obmedzených príjmových možností rodiča musia byť uspokojované iba základné a nevyhnutné potreby dieťaťa.

Odvolačný súd nemá pochybnosti, že potrebám maloletej C. by zodpovedalo aj určenie výživného vo výške 150,- eur mesačne vzhľadom na skutočnosť, že sa nachádza vo veku dospievania, študuje na strednej škole, kde dochádza, býva na internáte. Na druhej strane sú tu však obmedzené príjmové možnosti matky a tým musí zodpovedať aj stanovenie výšky zvýšeného výživného.

Ako to vyplýva z ust. § 62 ods. 5 O. s. p., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Citované ustanovenie preferuje zákonnú povinnosť rodiča v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má tento rodič právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb.

Dôvodom, pre ktorý súd mohol v súčasnosti výživné zvýšiť, je skutočnosť, že matka získala nové zamestnanie, kde dosahuje vyšší príjem, ako to bolo v predchádzajúcom období, pričom tento príjem dosahuje dvojnásobok jej pôvodného príjmu. Práve v príčinnej súvislosti so získaním nového zamestnania je aj skutočnosť, že matka si nevyhnutne musela zabezpečiť bývanie. Matka si bývanie, keďže sa mieni zdržiavať dlhodobo v mieste svojho pracoviska, vyriešila formou zakúpenia bytu na hypotéku, ktorú mesačne spláca vo výške 192,- eur mesačne. Okrem toho v súvislosti s bývaním platí zálohovo na byt 110,- eur mesačne, plyn a elektrinu 30,- eur mesačne. Jedná sa pritom o dvojizbový byt. Zabezpečenie bývania takouto formou súd hodnotí ako efektívne a nevyhnutné vyriešenie bytovej situácie zo strany matky, preto je potrebné na tieto výdavky prihliadnuť aj pri určení výživného, pretože priamo súvisia so schopnosťou matky zabezpečovať svojej dcére výživné. Samozrejme na strane matky vznikajú aj ďalšie nevyhnutné výdavky, rovnako ako na strane maloletej dcéry na zabezpečenie bežných potrieb, ako je stravovanie, obliekanie, obuv, hygienické potreby, zdravotnícka starostlivosť, matke musia ostať peniaze aj na zabezpečenie reprodukcie pracovnej sily, t.j. aj na oddychové aktivity.

Ako na strane matky, tak aj na strane maloletej dcéry, všetky výdavky nemožno vyčíslieť, ale súdu sú známe z jeho úradnej činnosti. Najmä pokiaľ ide o určenie výživného, toto musí byť spôsobilé zabezpečiť nielen pravidelne opakujúce sa výdavky, ktoré aj otec špecifikoval, ale aj náhodné a nepravidelne sa vyskytujúce výdavky, ktoré nie je možné vždy špecifikovať. Preto nemožno súhlasiť s tou odvolacou námietkou matky, kde uvádza po spočítaní výdavkov, ktoré uviedol otec, že mesačné náklady dcéry predstavujú sumu 190,- eur mesačne. Výdavky, ktoré uviedol otec, totiž nezahŕňajú všetky pravidelné a nepravidelné výdavky, ktoré dieťa v jej veku potrebuje.

Súd musí pri rozhodovaní zohľadniť aj možnosti a schopnosti otca. Nepochybne však z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec má väčšie možnosti zabezpečenia si príjmu ako matka, keď okrem výsluhového dôchodku, ktorý prevyšuje príjem matky, má možnosť a aj túto možnosť využíva, zabezpečiť si pracovnou činnosťou iný príjem, keďže je v produktívnom veku. Súd nepochybuje o tom, že otec je schopný zabezpečiť si príjem aj vyšší ako dosahovaný na základe dohody, na základe ktorej pracuje v Martinskej fakultnej nemocnici, na druhej strane však nie je potrebné v tomto smere dopĺňať dokazovanie, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec zabezpečuje dcére aj nadštandardné výdavky, ako je napr. dovolenka, výlety. Na strane otca je potrebné zohľadniť nielen osobnú starostlivosť, ktorá samozrejme už vo veku dcéry C. nie je až taká dominantná, ale aj skutočnosť, že jej zabezpečuje potrebu bývania.

Zohľadniac vyššie uvedené skutočnosti na strane maloletej, matky ako aj otca, odvolací súd má za to, že možnostiam a schopnostiam matky, ako aj potrebám maloletej zodpovedá zvýšenie výživného na sumu 130,- eur mesačne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Pokiaľ ide o určenie dlžného výživného, toto určil do vyhlásenia prvostupňového rozhodnutia, počnúc od jeho zvýšenia, t. j. od 12.02.2016 od podania návrhu do 29.02.2016, a to tým spôsobom, že rozdiel medzi novourčeným a pôvodným výživným je vo výške 45,- eur mesačne, na jeden kalendárny deň pripadá zvýšené výživné 1,55 eur, za 18 dní mesiaca február je to 27,90 eur.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 224 ods. 2 O. s. p. s poukazom na ust. ods. 1 písm. a) O. s. p.

§ 146

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.